

Victor Renty werd geboren in Oostende, verhuisde op jonge leeftijd met zijn ouders naar Antwerpen en leek voorbestemd voor een carrière in de muziekwereld. Hij studeerde aan het Koninklijk Vlaams Muziekconservatorium bij Emmanuel Durllet en Karel Candaël en behaalde er eerste en tweede prijzen notenleer, klavier en harmonie. Toch 'bekeerde' hij zich in 1956 tot de schilderkunst. Renty beoefent

de picturale kunst als een plastisch avontuur waarin hij bestendig zoekt naar kleuren en vormen. In zijn talrijke doeken – olieverven, pastels en aquarellen – is de poëzie nooit veraf. Niet ten onrechte noemt men Victor Renty in kunstmiddens de lyrische schilder. De reden hiervoor ligt zo voor de

hand: muziek beïnvloedt zijn veelzijdig werk. Bij de ontleding van zijn schilderijen merkt men op dat hij klanken en tonen op doek zet. Alhoewel twee aparte kunsttakken, muziek en schilderen zijn door en met elkaar verweven. Opmerkelijk zijn de talrijke pianotoetsen die hij in kleur omzet door het aanwenden van kleurentampons, verfstippen. De kleurrijke toetsen zijn een equivalent van de dansende noten op de notenbalk. Logisch dat een aantal doeken namen meekregen die verwijzen naar de muziek: prelude, adagio, pianissimo, largo, con brio... Dit leidt tot figuratieve en abstracte schilderijen dan weer tot abstracte figuratie waarin het koloriet in ontelbare schakeringen aanwezig is. Dikwijls zoekt de schilder het licht in zijn tableaux. Het oeuvre van Victor Renty oogt enigszins melancholisch. Op zijn best is de kunstenaar in de landschappen waarvan hij de opbouw nauwgezet overlegt. Dat resulteert in een intimistische sfeer, die de zeer persoonlijke werkwijze van Renty weergeeft. Tot zijn geliefkoosde onderwerpen behoren de berglandschappen, eerder een zeldzaamheid onder de beeldende kunstenaars. Met heel veel tederheid schildert hij indrukken uit de streek rond de Semois. Als aquarellist geeft Renty zijn voorkeur aan de etherische aquarel waar hij ten overvloede teer-ervloeiende, bruine tinten aanwendt. Van zijn 'blauwe' periode in de jaren 1960-1970 evolueerde de kunstenaar in de jaren tachtig naar het expressionisme met muzikale klemtonen en werd zijn werk minder figuratief. De verdiensten van zijn echtgenote Aline Krols in de successen van Victor Renty zijn niet onbelangrijk. Van Victor Renty kan men zeggen dat hij een romanticus is. En dat geldt zowel voor de schilderijen als voor de muziek.

(André Uilenslei 56, 2900 Schoten)

Ugo Verbeke
